

DZIENNIK URZĘDOWY
GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ i TURYSTYKI

Warszawa, dnia 1 września 1962 r. Nr 9 Poz. 40—44

TREŚĆ:

40.

ZARZĄDZENIE Nr 149
PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ i TURYSTYKI

z dnia 8 sierpnia 1962 r.

w sprawie kierowników wycieczek krajowych.

Na podstawie § 4 ust. 3 w związku z § 1 ust. 3 pkt. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania GKKFiT oraz nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) — zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Każda wycieczka organizowana przez Polskie Biuro Podróży „Orbis", spółdzielcze lub społeczne biuro turystyczne, zwane dalej: biurem podróży, powinna posiadać kierownika, przydzielonego przez obsługujące wycieczkę biuro podróży.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadkach, jeśli umowy zawarte przez biura podróży z organizatorami wycieczek stanowią inaczej.

§ 2.

1. Kierownik wycieczki w rozumieniu niniejszego zarządzenia jest przedstawicielem biura podróży wobec uczestników wycieczki i instytucji, świadczących usługi na rzecz wycieczki.
2. Kierownik wycieczki zobowiązany jest do:
   1) zapewnienia uczestnikom wycieczki wszystkich przewidzianych w programe wycieczki usług, z wyjątkiem usług w zakresie przewodnictwa;
   2) dopilnowania właściwego wykonania przez instytucje usługowe świadczeń, zakupionych przez biuro podróży dla uczestników wycieczki.

§ 3.

Kierownik wycieczki odpowiadać powinien następującym wymogom:

1) ukończone 21 lat życia,
2) wykształcenie wyższe lub średnie,
3) właściwa postawa moralno-polityczna.
4) znajomość zasad obsługi wycieczek i umiejętność stosowania ich w praktyce,
5) znajomość przepisów finansowych w zakresie rozliczenia imprez,
6) zadowalająca sprawność fizyczna, gwarantująca pokonanie trudów wycieczki,
7) odpowiednia prezencja,

8) przeszkolenie zawodowe na kierownika wycieczki odbyciem praktyki, zakończone złożeniem egzaminu z wynikiem pomyślnym przed właściwą komisją egzaminacyjną.

§ 4.

1. Komisję egzaminacyjną, o której mowa w § 3, powołuje dyrektor biura podróży.
2. Komisja może zwolnić od egzaminu (zweryfikować) kandydata na kierownika wycieczek, jeżeli pełnił on funkcję kierownika wycieczek organizowanych przez biuro podróży co najmniej przez okres jednego roku przed wydaniem niniejszego zarządzenia.

§ 5.

1. Funkcję kierownika wycieczki można powierzyć pracownikowi biura podróży (w czasie trwania urlopu), organizatorowi wycieczek PTTK, przewodnikowi turystycznemu lub innej osobie — pod warunkiem spełnienia przez te osoby wymogów określonych w § 3.
2. Powierzenie funkcji kierownika wycieczki następuje przez zawarcie umowy zlecenia.

§ 6.

Zasady wynagradzania kierowników wycieczek określą odrębne przepsy.

§ 7.

1. Biuro podróży prowadzi listę kierowników wycieczek krajowych.
2. Aktualną listę kierowników wycieczek krajowych, wg stanu na dzień 15 grudnia każdego roku, biuro podróży obowiązane jest przesłać pozostałym biurom podróży w terminie do dnia 31 grudnia tegoż roku.
3. Dyrektor biura podróży może skreślić z listy, o której mowa w ust. 1, kierownika wycieczek w razie naruszenia przez niego podstawowych obowiązków kierownika wycieczki lub z innych ważnych powodów.
4. O skreśleniu z listy kierowników wycieczek (ust. 3) należy powiadomić pozostałe biura podróży.

§ 8.

Zobowiązuje się dyrektorów biur podróży do zorganizowania doszkolenia zawodowego kandydatów na kierowników wycieczek na zasadach określonych zarządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1954 r. w sprawie zasad organizowania, prowadzenia i finansowania kursowego doszkalania zawodowego (M. P. Nr 67, poz. 849, Nr 36, poz. 351 z 1955 r., Nr 79, poz. 957 z 1956 r., Nr 11, poz. 67 z 1958 r. i Nr 21, poz. 94 z 1962 r.).

§ 9.

Zasady szkolenia oraz egzaminowania kandydatów na kierowników wycieczek krajowych reguluje instrukcja stanowiąca załącznik do zarządzenia.

§ 10.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) Włodzimierz Reczek

Załącznik do zarzrządzenia nr 149
Przewodniczącego GKKFiT z dnia
8 sierpnia 1962 r. (poz. 40).

I N S T R U K C J A

w sprawie zasad i trybu szkolenia kandydatów na kierowników wycieczek krajowych.

1. Rekrutacja kandydatów

§ 1.

Kandydatów należy rekrutować spośród pracowników biur podróży, organizatorów turystyki w kołach zakładowych PTTK, oraz przewodników turystycznych.

§ 2.

Przy opracowywaniu planu szkolenia nie należy ograniczać się do aktualnych potrzeb, lecz przewidzieć stworzenie pewnej rezerwy.

§ 3.

Kandydaci składają w dyrekcji biura podróży podanie, załączając ankietę personalną, krótki życiorys oraz opinię Rady Zakładowej Z.Z. swego miejsca pracy lub właściwej organizacji społecznej.

2. Wstępna kwalifikacja kandydatów

§ 4.

1. Kandydaci na kierowników wycieczek przed rozpoczęciem szkolenia podlegają wstępnej kwalifikacji przez dyrekcję biura podróży zmierzającej do wyeliminowania osób nie odpowiadających podstawowym wymogom.
2. Biura podróży, przeprowadzają wstępną kwalifikację kandydatów, typują na kursy szkoleniowe osoby odpowiadające następującym warunkom:
   1) wysoki poziom wiedzy ogólnej i politycznej,
   2) wysoki poziom kultury osobistej,
   3) odpowiednia prezencja.

3. Szkolenie kandydatów

§ 5.

1. Kandydatów na kierowników wycieczek należy szkolić na kursach bez oderwania od pracy.
2. Ramowy program szkolenia na kursach podlega zatwierdzeniu przez Przewodniczącego GKKFiT.
3. W projekcie programu szkolenia należy m. in. uwzględnić następujące tematy:
   1) zadania kierownika wycieczki, jego rola i postawa, cechy osobiste, stosunek do uczestników wycieczki,
   2) ogólne wiadomości z dziedziny przepisów finansowych,
   3) przygotowanie przyjęcia grupy, kontrola prawidłowego przebiegu wycieczki, jakość i punktualność świadczeń, w tym prawidłowość wystawianych rachunków i kwitów, obecność przy wszystkich świadczeniach przewidzianych dla danej grupy (interwencje w przypadkach uchybień w udzielaniu świadczeń lub zmiany

ich w ramach limitów, dodatkowe świadczenia w przypadkach nie wykorzystania limitów przyznanych dla danej grupy oraz sprawy ewentualnego zakazu przekraczania ustalonych limitów, zakaz przyjmowania od turystów opłat za świadczenia bez zgody biura zlecającego, zakaz wydatkowania kwot zaoszczędzonych przy całkowitym zrealizowaniu świadczeń),

4) metody kierowania wycieczką: najczęściej spotykane trudności, specyfika wycieczek w zależności od wieku, zawodu jej uczestników itp., sposoby prowadzenia grupy i panowania nad nią, wypadki i zachorowania w czasie wycieczki, system zakwaterowania i rozdział pokoi, żywienie grupy, jakość posiłków, jakość obsługi,

5) zakończenie wycieczki: pożegnanie grupy, sprawozdawczość opisowa i finansowa,

6) zagadnienia społeczno-polityczne: sytuacja polityczna w świecie oraz w kraju, sytuacja gospodarcza w Polsce międzywojennej, zdobycze i osiągnięcia polityczne i gospodarcze Polski Ludowej, stosunek Państwa do Kościoła, zarysy polityczne i geograficzne krajów obozu socjalistycznego,

7) zagadnienia turystyczno-krajoznawcze Polski (jako omawiający pożądani doświadczeni przewodnicy turystyczni): najpopularniejsze szlaki turystyczne, szlaki „millenium", najważniejsze i najciekawsze zabytki historyczne i kulturalne na szlakach, najciekawsze budowle socjalizmu, literatura przedmiotu,

8) organizacja turystyki w Polsce,

9) pierwsza pomoc w nagłych wypadkach.

4. Praktyka

§ 6.

1. Po zakończeniu szkolenia na kursie kandydaci odbywają bezpłatną praktykę, polegającą na prowadzeniu kilku wycieczek pod nadzorem doświadczonego kierownika wycieczki (2—3 wycieczek).
2. Ocenę wyników praktyki sporządza na piśmie kierownik praktyki. W razie ujemnej oceny praktykę można przedłużyć. W razie definitywnej ujemnej oceny praktyki, kandydata nie dopuszcza się do egzaminu.

5. Egzaminy

§ 7.

1. Po zakończeniu szkolenia i praktyki kandydaci poddawani są egzaminowi z zakresu zagadnień, będących przedmiotem zajęć na kursie.
2. Egzaminy przeprowadza komisja egzaminacyjna w składzie 3—5 osób, powołana przez dyrektora biura podróży.
3. Biura podróży przedstawiają komisji egzaminacyjnej listę kandydatów z propozycją wyznaczenia terminu egzaminu.
4. Komisja egzaminacyjna przeprowadza jednorazową weryfikację dotychczasowych kierowników wycieczek posiadających w dniu wejścia w życie zarządzenia staż powyżej jednego roku.
5. Posiedzenia komisji egzaminacyjnej są protokółowane. Protokoły, stwierdzające wyniki egzaminów, komisja przekazuje do akt biura podróży. Od orzeczeń komisji nie przysługuje odwołanie.
6. W razie niezgodności poglądów członków komisji egzaminacyjnej przy ocenie poszczególnych kandydatów, każdy członek komisji ma prawo wnieść do protokołu swoje uwagi lub zastrzeżenia.

41.

ZARZĄDZENIE Nr 150

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ i TURYSTYKI

z dnia 18 sierpnia 1962 r.

w sprawie zasad wynagradzania kierowników wycieczek (pilotów)

Na podstawie § 4 ust. 3 w związku z § 1 ust. 1 pkt. 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) — zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zarządzenie normuje zasady wynagradzania:

1) kierowników wycieczek zagranicznych (pilotów) oraz praktykantów na kierowników wycieczek (pilotów) zatrudnionych doraźnie na podstawie umów zlecenia w:
   a) Państwowym Przedsiębiorstwie Polskie Biuro Podróży „Orbis",
   b) spółdzielczych biurach turystycznych,
   c) społecznych biurach turystycznych, prowadzonych na podstawie uchwały nr 446 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1958 r. w sprawie działalności gospodarczej organizacji społecznych,
2) kierowników wycieczek krajowych i praktykantów na kierowników wycieczek zatrudnionych doraźnie na podstawie umów zlecenia we wszystkich organizacjach i instytucjach działających w zakresie turystyki.

§ 2.

1. Kierownicy wycieczek zagranicznych powinni spełniać warunki i wymagania określone w zarządzeniu nr 82 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 29 kwietnia 1961 r. w sprawie kierowników (pilotów) wycieczek zagranicznych (Dz. Urz. GKKFiT Nr 3, poz. 24).
2. Kierownicy wycieczek krajowych powinni spełniać warunki i wymagania określone w zarządzeniu nr 149 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 8 sierpnia 1962 r. w sprawie kierowników wycieczek krajowych.

§ 3.

1. Kierownikom (pilotom) oraz praktykantom, zwanym dalej kierownikami, przysługuje za każdą rozpoczętą dobę pracy wynagrodzenie w następującej wysokości (w złotych):

1) wycieczek zagranicznych:

L.p.	Funkcja	przyjazdowe kategoria I	przyjazdowe kategoria II	przyjazdowe kategoria III	wyjazdowe kategoria I	wyjazdowe kategoria II	wyjazdowe kategoria III
1.	Kier. Zesp. pilotów	120	110	100	100	90	80
2.	Kierownik (pilot)	100	85	70	80	70	60
3.	Praktykant na kierownika (pilota)	40			30		

2) wycieczek krajowych:

L. p.	Funkcja	wynagrodzenie w zł
1.	Kierownik wycieczki liczącej ponad 100 uczestników	80 — 100
2.	Kierownik wycieczki liczącej do 60 uczestników	60 — 80
3.	Praktykant na kierownika wycieczki	30 — 40

2. Konkretna stawka wynagradzania (ust. 1, pkt. 1) kierownika (pilota) wycieczki zagranicznej uwarunkowana jest od kategorii, do której został zakwalifikowany zgodnie z zarządzeniem nr 214 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 13 grudnia 1961 r. w sprawie powołania Głównej Komisji Kwalifikacyjno-Egzaminacyjnej GKKFiT oraz komisji kwalifikacyjno-egzaminacyjnej biur podróży dla sprawy kierowników (pilotów) wycieczek zagranicznych.
3. Konkretna stawka wynagrodzenia (ust. 1 pkt. 2) kierownika wycieczki krajowej oraz praktykanta na kierownika wycieczki krajowej uzależniona jest od kwalifikacji, które określą kierownicy jednostek organizacyjnych wymienionych w § 1 zarządzenia.
4. Przewodnikowi turystycznemu, któremu zlecono równocześnie pełnienie funkcji kierownika wycieczki krajowej, przysługuje z tego tytułu dodatkowe zryczałtowane wynagrodzenie w wysokości nie przekraczającej 60 zł za każdą rozpoczętą dobę pracy.

§ 4.

1. Kierownikom, niezależnie od wynagrodzenia określonego w § 3, przysługuje środek lokomocji, wyżywienie i zakwaterowanie na takich samych warunkach, z jakich korzystają uczestnicy wycieczki.
2. Kierownikom zagranicznych wycieczek wyjazdowych, angażowanych przez Polskie Biuro Podróży „Orbis", przysługuje ponadto w okresie pobytu za granicą 1/4 diety.
3. Kierownikom zagranicznych wycieczek wyjazdowych, angażowanych przez biura turystyczne (§ 1 pkt. 1 lit. b i c) może być w okresie pobytu za granicą w miejsce wynagrodzenia określonego w § 3 ust. 1 pkt. 1 przyznana 1/4 diety.
4. Jeżeli kierownik nie korzysta z wyżywienia, o którym mowa w ust. 1, przysługują mu diety w wysokości stosowanej przy delegacjach służbowych w kraju bądź za granicą.

§ 5.

Koszty środków lokomocji, związane z dojazdem kierowników do miejsca rozpoczęcia wycieczki oraz z miejsca jej rozwiązania do miejsca zamieszkania kierownika, rozliczane są zgodnie z przepisami dotyczącymi zwrotu kosztów podróży w czasie delegacji służbowych.

§ 6.

Tracą moc dotychczasowe przepisy w przedmiocie unormowanym zarządzeniem.

§ 7.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1962 r.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

(—) wz. Jan Zajdel

42.

ZARZĄDZENIE Nr 151

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ i TURYSTYKI

z dnia 8 sierpnia 1962 r.

w sprawie współpracy Zjednoczenia Przemysłu Sprzętu Sportowego z ruchem sportowym.

Na podstawie § 4 ust. 3 i § 1 ust. 1 pkt. 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organiza-

cjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) oraz § 5 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 5 maja 1955 r. w sprawie powołania komisji w przedsiębiorstwach państwowych i w jednostkach organizacyjnych spółdzielczości (M. P. Nr 44 poz. 434 i z 1955 r. Nr 66 poz. 862) — zarządza się, co następuje:

§ 1.

1. Zagadnienia współpracy z organizacjami sportowymi w zakresie produkcji sprzętu sportowego Dyrektor Zjednoczenia Przemysłu Sprzętu Sportowego powierzy zespołom powołanym dla poszczególnych dyscyplin sportu.
2. W skład zespołów powinni wejść:
   1) działacze ruchu sportowego,
   2) pracownicy Zjednoczenia Przemysłu Sprzętu Sportowego — specjaliści i rzeczoznawcy w dziedzinie przemysłu sprzętu sportowego

— reprezentujący doświadczenia konstruktorskie, potrzeby i możliwości produkcji oraz doświadczenia użytkowników sprzętu.

§ 2.

1. Przewodniczących i członków zespołów powoła Dyrektor Zjednoczenia Przemysłu Sprzętu Sportowego w uzgodnieniu z Dyrektorem Departamentu Sportu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz zarządami głównymi polskich związków sportowych.
2. Zarządy główne polskich związków sportowych zobowiązane są do wydelegowania swych pełnomocnych przedstawicieli w zespołach.
3. Dyrektor Zjednoczenia Przemysłu Sprzętu Sportowego może zwoływać w miarę potrzeby posiedzenia przewodniczących poszczególnych zespołów dla omawiania problemów i wniosków wynikających z działalności zespołów.

§ 3.

Do zakresu działania poszczególnych zespołów w dziedzinie produkcji sprzętu sportowego należy:

1) opiniowanie dokumentacji technicznej,
2) opiniowanie planów prac badawczych i prób nowych wyrobów,
3) ocena jakości produkowanego sprzętu i zgodności jego wytwarzania z warunkami określonymi w regulaminach sportowych,
4) wnioskowanie potrzeb organizacji sportowych,
5) wnioskowanie w sprawach rozszerzenia produkowanych asortymentów,
6) opiniowanie celowości importu,
7) zatwierdzanie wzorów i modeli sprzętu i opiniowanie ich przydatności dla sportu oraz celowości uruchamiania produkcji,
8) analiza wykorzystania sprzętu i warunków jego eksploatacji,
9) analiza i kontrola gospodarki sprzętem oraz jego konserwacji.

§ 4.

1. Zespoły wykonują swe zadania na posiedzeniach zwoływanych przez przewodniczących, nie rzadziej niż raz na kwartał.
2. Z obrad zespołów sporządzany jest protokół, który wraz z wnioskami przedstawiany jest Dyrektorowi Zjednoczenia Przemysłu Sprzętu Sportowego.
3. Na posiedzenia zespołów mogą być zapraszane osoby zainteresowane przedmiotem obrad, nie będące stałymi członkami zespołów.

§ 5.

Za udział w posiedzeniach zespołów odbytych poza godzinami służbowymi przysługuje wynagrodzenie:

1) przewodniczącym zespołów — w wysokości 57 zł,
2) osobom uczestniczącym w posiedzeniach — w wysokości 38 zł

— za każde posiedzenie.

§ 6.

Wydatki związane z posiedzeniami zespołów pokrywane są przez Zjednoczenie Przemysłu Sprzętu Sportowego.

§ 7.

Obsługę zespołów zabezpieczy Zjednoczenie Przemysłu Sprzętu Sportowego.

§ 8.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) Włodzimierz Reczek

43.

ZARZĄDZENIE Nr 153

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ i TURYSTYKI

z dnia 8 sierpnia 1962 r.

w sprawie nadania medali „Za Wybitne Osiągnięcia Sportowe".

Na podstawie § 3 i 4 ust. 1 uchwały nr 422 Rady Ministrów z dnia 7 lipca 1954 r. w sprawie ustanowienia państwowych nagród sportowych (M. P. Nr A-69, poz. 861) za wyniki uzyskane na Mistrzostwach Świata w szermierce w Buenos-Aires

n a d a j ę

Złoty Medal „Za Wybitne Osiągnięcia Sportowe" — po raz drugi

Parulskiemu Ryszardowi

Złoty Medal „Za Wybitne Osiągnięcia Sportowe" —

Woydzie Witoldowi

Srebrny Medal „Za Wybitne Osiągnięcia Sportowe" — po raz drugi

niżej wymienionym zawodnikom:

Franke Egon
Nielaba Henryk
Różycki Janusz
Skrudlik Zbigniew

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU
(—) Włodzimierz Reczek

44.

OBWIESZCZENIE

DYREKTORA GABINETU PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ i TURYSTYKI

z dnia 22 sierpnia 1962 r.

o sprostowaniu błędów w zarządzeniu nr 120 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 16 czerwca 1962 r. w sprawie ustalenia cennika opłat maksymalnych za noclegi świadczone przez Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze.

W załączniku do zarządzenia nr 120 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 16 czerwca 1962 r. w sprawie ustalenia cennika opłat maksymalnych za noclegi świadczone przez Polskie Towarzystwo Turystyczno-Krajoznawcze (Dz. Urz. GKKFiT Nr 7, poz. 35) — prostuje się następujące błędy:

Tabela „A. Domy Turysty, domy wycieczkowe, schroniska" powinna mieć następujące brzmienie:

Poz.	Pokój	opłata w złotych za 1 osobo-dobę		
		kat. I	kat. II	kat. III
1.	1—2 osobowy	50.—	45.—	40 —
2.	3—5 osobowy	30.—	25.—	20.—
3.	6—10 osobowy	25.—	20.—	15.—
4.	ponad 10 osobowy	20.—	15.—	10.—

DYREKTOR GABINETU

(—) mgr Władysław Rólski

KOMUNIKATY

Wykaz ogłoszonych aktów normatywnych wchodzących w zakres działania lub zainteresowania jednostek resortu kultury fizycznej i turystyki.

A. Dziennik Ustaw:

1) ustawa z dnia 29 czerwca 1962 r. o zmianie przepisów o paszportach — Nr 39, poz. 172,
2) rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 17 lipca 1962 r. w sprawie szczegółowych norm szacunkowych dla budynków na wywłaszczanych gruntach — Nr 42. poz. 198.

B. Monitor Polski:

1) zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 15 maja 1962 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody — Nr 53, poz. 257,
2) zarządzenie nr 62 Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 lipca 1962 r. w sprawie ogólnych zasad organizacji obsługi prawnej przedsiębiorstw państwowych, zjednoczeń oraz banków państwowych — Nr 57, poz. 270,
3) zarządzenie Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 30 czerwca 1962 r. w sprawie recepcji cudzoziemców w hotelach — Nr 58, poz. 278,
4) zarządzenie nr 66 Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 1962 r. w sprawie zasad i trybu egzaminów kwalifikacyjnych dla praktykantów ze średnim wykształceniem objętych grupą zawodową administracyjną oraz dla praktykantów z podstawowym wykształceniem w prezydiach rad narodowych — Nr 59, poz. 280.

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego GKKFiT — Warszawa, ul. Litewska 2/8, telefon 8-23-15.

Zamówienia na prenumeratę należy kierować do Redakcji Dziennika Urzędowego — Warszawa, ul. Litewska 2/8. Prenumerata roczna wynosi 18 zł.
Należność za prenumeratę należy wpłacać na konto Redakcji Dziennika Urzędowego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w NBP — Warszawa, V Oddz. Miejski 1529-91/I-514. Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do redakcji w terminie 10-cio dniowym po otrzymaniu następnego numeru.

Odbiorca: Opłatę uiszczono gotówką

Cena zeszytu 1,50 zł

Druk. „Gryf". Zam. 1013/2153 — 2000 — H-37.